

PARAULA I VIDA

Missioners que canalitzin la misericòrdia de Déu

Un any més la Diada del **Domund** ens reclama l'atenció en aquest diumenge d'octubre perquè fem memòria agraïda dels missioners i missioneres, perquè preguem per ells i els ajudem amb la nostra solidària compartició de béns, a través de la col·lecta per les seves necessitats. Convé mantenir-nos atents a les joves Esglésies de missió, a l'ajuda que els podem i els hem de prestar. I enguany sota el lema **«Missioners de la misericòrdia»**, ja que necessitem missioners que canalitzin la misericòrdia de Déu Pare i la facin arribar a tots. Ens hem d'alegrar de poder compartir els béns amb aquells que els necessiten de veritat, i que els faran multiplicar com *«la llavor que cau en terra bona, que va créixer i va donar fruit fins al cent per u»* (Lc 8,8), quan és el Senyor provident i misericordiós qui l'ajuda i en regeix el creixement.

El Sant Pare Francesc ha recordat a la seva exhortació apostòlica *«Evangelii gaudium»* que necessitem **evangelitzadors amb esperit** (EG 259-283) és a dir, evangelitzadors que preguin i treballin, que experimentin el troba-

ment personal amb l'Amor de Jesús que ens salva i contemplin l'Amor. Uns missioners que es deixin configurar amb tota la vida de Jesús, i que, per tant, visquin enamorats, convençuts, entusiasmats per Jesús. Altrament no convencerien ningú. Missioners que busquin la glòria del Pare, i que evangelitzin per a la glòria del Pare. Amb gust espiritual de ser poble, d'estimar la gent: estant-hi a prop i essent instruments de Jesucrist, sense distanciar-se de les llagues de Crist, de la misèria humana. Uns missioners invitats a donar raó de la seva esperança, que tenen consciència que cada un d'ells «és una missió en aquesta terra» (n. 273), uns enviats per proclamar la misericòrdia del Pare.

Ens cal novament prendre consciència del gran do que són els missioners i missioneres, sacerdots, religiosos i laics, per a la nova evangelització. I que preguem perquè les missions de l'Església avancin en tots els sentits, tant perquè prediquen amb força i convicció la Paraula de Déu i la Vida del Ressuscitat, com perquè mantenen activa la caritat de la comunitat eclesial, en tantíssims camps pastorals, estimant les perso-

nes i sobretot els més pobres, com al mateix Crist. Ja que cada persona és immensament sagrada i mereix el nostre afecte i el nostre lliurament.

L'acció missionera del Ressuscitat i de l'Esperit Sant en nosaltres i en els germans de les Esglésies joves de les missions és la font profunda de la nostra esperança. Ja que Déu actua sempre i arreu, i res no es perd, sinó que la vida dóna fruits, encara que no en vegem resultats cridaners. Agraïm tants missioners que acompanyen el creixement integral de les persones i mostren el rostre d'una Església «en sortida», hospital de campanya en tants llocs de lluites i de ferides.

Donem ajuda i donem-nos nosaltres, sabent que el nostre lliurament és necessari, sempre confiats en l'Esperit Sant. I intercedim pels nostres missioners i missioneres, ben especialment pels missioners monjos, religiosos i consagrats, en aquest Any de la Vida Consagrada que estem celebrant, sabent i creient en la força missionera de la intercessió que, com diu el Papa Francesc, «és com un llevat en el si de la Trinitat».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Creació de l'Ateneu Sant Pacià

El Cardenal Giuseppe Versaldi, Prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica, va erigir l'Ateneu Universitari Sant Pacià, format per les tres Facultats Eclesiàstiques ja existents: la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), fundada l'any 1968, la Facultat de Filosofia de Catalunya (FFC), fundada l'any 1990 i la Facultat Antoni Gaudí d'Història de l'Església, Arqueologia i Arts Cristianes, fundada l'any 2014. Ho va fer l'1 d'octubre en un acte acadèmic a Barcelona, en la inauguració oficial del curs 2015-2016 a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona. L'erecció canònica es féu a petició del Cardenal Lluís Martínez Sistach, i va culminar un procés de gairebé mig segle que ha dut a la creació d'una institució universitària dedicada exclusivament als estudis eclesiàstics i directament vinculada amb l'Església de Barcelona i, a través d'ella, amb les altres nou diòcesis que tenen la seva seu a Catalunya.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Caminar endins nostre

Fa vint-i-dos anys que es varen casar. Treballen tots dos. Estan a l'etapa de tenir cura dels pares, ja ancians. Participen, també, en la vida parroquial: ell hi porta un grup de catequesi. Els fills ja són universitaris o ho seran ben aviat. Aquest estiu han seguit una part del camí de Sant Jaume durant set dies. El marit expressa així l'experiència: «Poc després de començar la ruta, ens adonàrem que el camí que fèiem era, alhora, un camí endins nostre que ens portava a la reflexió i a considerar aspectes, situacions, relacions, comportaments personals. Caminàvem junts, parlàvem sentint-nos a prop l'un de l'al-

tre, pregàvem i, també, compartíem llargues estones d'un silenci carregat de sentit.

»Va ser important, també, el trobament amb les persones: als espais de descans, compartint la celebració de l'eucaristia a les parròquies dels pobles de l'itinerari o una simple salutació en creuar-nos amb altres pelegrins. Visquérem l'hospitalitat en l'acolliment que ens oferien en els llocs on ens hostatjàvem. Quan arribàvem als pobles anàvem a l'església, sovint a la parroquial. Escrivíem un pensament o una pregària en el llibre que hi ha a disposició dels pelegrins en moltes esglésies del recorregut.

Llegir el que havia escrit ella em va emocionar més d'una vegada. A ella, també algun dels meus escrits. Alguna cosa anava canviant en nosaltres a mesura que passaven els dies. Ho parlàvem mentre caminàvem i també ara, arribats a casa. Potser la més significativa ha estat tornar a pregar junts, com ho havíem fet al principi del nostre matrimoni.»

Vivències com aquestes o semblants han estat compartides des de sempre per un bon nombre de persones que pelegrinen a llocs d'especial significat religiós. «Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua» (Lc 2,41). Persones que cami-

nen amb esperit de reconciliació i que viuen el pelegrinatge com a crida a la reflexió, com a camí de pregària, oberts a la conversió de cor.

La religiositat popular, les devocions i la pietat personal han trobat així formes d'expressió que han consagrat rutes i camins, facilitant l'experiència religiosa. Al cap i a la fi, la vida de les persones és sempre un pelegrinatge que acaba en el traspàs, en l'acolliment definitiu per part de Déu Pare. Compartim el camí, caminem-lo junts, caminem-lo endins nostre.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Misioneros que canalicen la misericordia de Dios

Un año más el Día del **Domund** nos reclama la atención en este domingo de octubre para tener memoria agradecida de los misioneros y misioneras, para que oremos por ellos y les ayudemos con nuestro solidario compartir bienes, a través de la colecta para sus necesidades. Conviene estar atentos a las jóvenes Iglesias de misión, a la ayuda que les podemos y debemos prestar. Y este año bajo el lema «*Misioneros de la misericordia*», ya que necesitamos misioneros que canalicen la misericordia de Dios Padre y la hagan llegar a todos. Hay que alegrarse de poder compartir los bienes con los que los necesitan de verdad, y que los harán multiplicar como «*la semilla que cae en tierra buena, que creció y dio fruto hasta el ciento por uno*» (Lc 8,8), cuando es el Señor providente y misericordioso quien la ayuda y rige su crecimiento.

El Santo Padre Francisco ha recordado en su exhortación apostólica «*Evangelii gaudium*» que necesitamos **evangelizadores con espíritu** (EG 259-283), es decir, evangelizadores que oren y trabajen, que experimenten el encuentro personal con el Amor de Jesús que nos salva y contemplan al Amor. Unos misioneros que se dejen configurar con toda la vida de Jesús, y que, por tanto, vivan enamorados, convencidos, entusiasmados por Jesús. De otro modo no convencerían a nadie. Misioneros que busquen la gloria del Padre, y que evangelicen para la gloria del Padre. Con gusto espiritual de ser pueblo, de amar a la gente: estando cerca y siendo instrumentos de Jesucristo, sin distanciarse de las llagas de Cristo, de la miseria humana. Unos misioneros invitados a dar razón de su esperanza, que tienen conciencia de que cada uno de ellos «es una misión en esta tierra» (n. 273), unos enviados a proclamar la misericordia del Padre.

Necesitamos nuevamente tomar conciencia del gran don que son los misioneros y misioneras, sacerdotes, religiosos y laicos, para la nueva evangelización. Y que oremos por las misiones de la Iglesia para que avancen en todos los sentidos, tanto porque predicán con fuerza y convicción la Palabra de Dios y la Vida del Resucitado, como porque mantienen activa la caridad de la comunidad eclesial, en tantísimos campos pastorales, amando a las personas y sobre todo a los más pobres, como al mismo Cristo. Ya que cada persona es inmensamente sagrada y merece nuestro afecto y nuestra entrega.

La acción misionera del Resucitado y del Espíritu Santo en nosotros y en los hermanos de las Iglesias jóvenes de las misiones es la fuente profunda de nuestra esperanza. Ya que Dios actúa siempre y en todo lugar, y nada se pierde, sino que la vida da frutos, aunque no veamos resultados llamativos. Agradecemos a tantos misioneros que acompañan el crecimiento integral de las personas y muestran el rostro de una Iglesia «en salida», hospital de campaña en tantos lugares de luchas y de heridas.

Entreguemos ayuda y entreguémonos nosotros mismos, sabiendo que nuestra donación es necesaria, siempre confiados en el Espíritu Santo. E intercedamos por nuestros misioneros y misioneras, muy especialmente por los misioneros monjes, religiosos y consagrados, en este Año de la Vida Consagrada que estamos celebrando, sabiendo y creyendo en la fuerza misionera de la intercesión que, como dice el Papa Francisco, «es como una levadura en el seno de la Trinidad».

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

CELEBREM EL DOMUND AMB EL LEMA «MISSIONERS DE LA MISERICÒRDIA»

22 missioners d'Urgell treballen sembrant la llavor de Jesucrist al món

El P. Betbesé mostra una de les granges-escola dels escolapis a Oussuye (Senegal)

Domund és el dia en què l'Església convida tothom a ajudar els missioners, el dia de la Jornada mundial en favor dels missioners, en què fem una crida d'atenció sobre la responsabilitat de tots els cristians sobre l'evangelització i convidar a estimar i a donar suport a la causa misionera. La nostra Delegació de Missions rep donatius particulars, anònims o no, celebra la col·lecta aquest diumenge i també fa aportacions a títol personal: aquests diners s'envien a les Obres Missionals Pontificies, que s'encarrega de gestionar i distribuir segons les necessitats de les comunitats i missioners arreu del món.

L'Església té una àmplia tasca social i educativa a tot el món: atén 116.000 institucions socials, ja siguin hospitals, residències d'ancians, orfenats i menja-

dors per a persones necessitades a tot el món. S'encarrega de més de 26.000 institucions socials, i de més 215.000 institucions educatives: escoles bressol, escoles, universitats i centres de formació professional. Els missioners d'Urgell, 15 religiosos i 6 cooperants seglars, estan repartits en diferents indrets: Bolívia, Congo, Guinea, Mèxic, Perú, Senegal, Paraguai, Índia, Bolívia, Veneçuela i República Dominicana. Els religiosos pertanyen a les misioneres de Crist Jesús, a les Carmelites de la Caritat Vedruna, les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül i a les Missioneres Nostra Senyora del Pilar, els Escolapis, la Companyia de Jesús, els Germans Maristes i els de les Escoles Cristianes. Tots ells han fet i fan grans esforços en el terreny de l'educació, de la cura d'infants i adolescents, i en la sanitat.

El Papa ha convocat, de manera oficial, el Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, que començarà el 8 de desembre d'enguany. Per aquest motiu, en el dia del Domund, ens demana que siguem «Missioners de la misericòrdia».

Jesús ens diu: «sigueu misericordiosos, com ho és Déu, el nostre Pare». Hem d'esforçar-nos en entrar en el cor de Déu i captar el misteri del seu Amor, ple de Misericòrdia.

El dia del Domund ens presenta una oportunitat especial per a exercir la misericòrdia. Hem de revisar el nostre tracte amb els més propers, a casa i família, a l'entorn, especialment els més necessitats, i eixamplar la mirada terres enllà, als països on els missioners s'esforcen per donar dignitat a les persones més abandonades, i fer-los saber que Déu és el Pare misericordiós que vetlla per ells i els estima. Ens diu el Papa: «Déu que ens convoca al lliurament generós i a donar-ho tot, ens ofereix les forces i la llum que necessitem per a tirar endavant.»

Que no resti la tasca sense fer, perquè nosaltres quedem indiferents a la seva crida: si-gueu misericordiosos!

Mn. Jaume Soy
Delegat diocesà de Missions

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Els avis (I)

Gràcies als progressos de la medicina la vida s'ha allargat: però la societat no s'ha «obert» a la vida.

Benet XVI, en visitar una casa per a ancians, va utilitzar paraules clares i profètiques, deia: «La qualitat d'una societat, voldria dir d'una civilització, es jutja també per com es tracta els ancians i pel lloc que se'ls reserva en la vida en comú» (12 de novembre de 2012).

L'Església no pot i no vol conformar-se a una mentalitat d'intolerància, i molt menys d'indiferència i menyspreu pel que fa a la

vellesa. Hem de despertar el sentit col·lectiu de gratitud, d'afecte, d'hospitalitat, que facin sentir l'ancià com a part viva de la seva comunitat.

Els ancians són homes i dones, pares i mares que van estar abans que nosaltres en el mateix camí, a la mateixa casa que nosaltres, en la nostra lluita diària per una vida digna. Són homes i dones dels quals rebrem molt. L'ancià no és un enemic.

Tots els ancians som una mica fràgils. Alguns, però, són especialment dèbils, molts estan

sols i amb el pes de la malaltia. Alguns depenen de tractaments indispensables i de l'atenció dels altres. Farem per això un pas enrere? Els abandonarem al seu destí?

L'Església, fidel a la Paraula de Déu, no pot tolerar aquestes degeneracions. Una comunitat cristiana en què proximitat i grauitat ja no fossin considerades indispensables, perdria amb elles la seva ànima. On no hi ha consideració vers els ancians, no hi ha futur per als joves.

(Dimecres, 4 de març de 2015.)

Els joves de la FEMN uneixen experiències en la trobada festiva bianual

Multitudinària celebració a Tornabous

La Fundació Esplais de Santa Maria de Núria (FEMN) del Bisbat d'Urgell va celebrar a Tornabous el dia 26 de setembre la Trobada de Centres d'Esplai que la conformen, amb l'assistència d'uns 330 membres entre infants i adolescents, i els seus monitors i responsables. Hi van prendre part els esplais presents a Andorra, Balaguer, Castellserà, Bellcaire d'Urgell, Balaguer, Penelles, Bellví, Val d'Aran i Tornabous,

així com membres de les Colònies Mare Janer. Al capdavant de la Trobada, van animar els actes el President de la FEMN, l'Eloi Villalta, i el Consiliari, Mn. Joan Pau Esteban. A la tarda s'hi féu present l'Arquebisbe Joan-Enric, que saludà els participants i els recomanà perseverar en la seva participació en els esplais com a lloc privilegiat educatiu catòlic on els joves aprenen els grans valors de la vida i la fe com són l'a-

mistat, el respecte mutu, i, sobretot, l'amor a Jesucrist i al proïsme.

L'acte central de la jornada fou la celebració de l'Eucaristia presidida pel Consiliari diocesà, Mn. Joan Pau Esteban.

Durant el dia tingueren lloc altres activitats com una gimcana i una rua d'animació per Tornabous on els joves van poder conèixer altres joves cristians com ells, dels esplais de la nostra Diòcesi.

Sant Cosme i Sant Damià a Queixans

Diumenge dia 27 de setembre l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, va presidir la celebració de la Festa Major de Queixans (Fontanals de Cerdanya) a llaor dels seus Sants Patrons, Sant Cosme i Sant Damià, i va beneir les obres de restauració que s'han realitzat al temple parroquial iniciades per l'anterior Consistori municipal i que s'han clos recentment. A la seva arribada a Queixans, l'Arquebisbe fou rebut pel Sr. Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Arderiu, i per l'Il·lm. Sr. Alcalde de Fontanals de Cerdanya, Sr. Ramon Chia.

Dins l'Eucaristia dominical que presidí Mons. Vives, tingué lloc l'acte d'inauguració i benedicció de la restauració de les obres realitzades en el temple parroquial. Les obres han

consistit fonamentalment a treure diverses humitats que afectaven l'església, repicar les parets, millorar el terra i una nova il·luminació, entre altres actuacions.

A la seva homilia Mons. Vives glosà el passatge evangèlic proclamant en aquell diumenge XXVI durant l'any, tot aplicant-lo a les malalties de l'ànima que poden afectar els creients. Així com St. Cosme i St. Damià, patrons de la Parròquia, eren invocats com a protectors en general per a la salut del cos, també ens convé demanar la seva intercessió davant les malalties espirituals que poden afectar l'ànima. Clogué l'acte un concert per part de la Coral «Cerdanya Cantà».

Formació en gestió emocional per a monitors

Uns 11 monitors i monitores de TXT i d'altres grups —encapçalats pel Delegat de Joventut, Lluís Plana— van compartir tres dies de formació a les instal·lacions del Santuari del Sant Crist de Balaguer el 18, 19 i 20 de setembre. A través de dos tallers diferents, d'art

teràpèutic i de teatre, van comprendre i treballar tècniques de gestió de les emocions, tècniques amb les quals ajudar els infants i joves que acompanyen a viure millor moments d'estrès i de canvi, ja sigui personal com familiar, a gestionar les reaccions en situacions que poden ser difícils.

AGENDA

17 d'octubre:

—Trobada de famílies Evangeli.com. Residència de la Sagrada Família d'Urgell (La Seu d'Urgell).
—Assemblea de Mans Unides. Casa del Bisbat (La Seu d'Urgell).

19 d'octubre:

—Jornada de formació dels preveres. Formador: Alfred Pastor. «L'Església servidora dels pobres». Casa del Bisbat (La Seu d'Urgell).

23 d'octubre:

—Festa de la Dedicació de la Catedral de Santa Maria d'Urgell.
—Alternativa TXT: coneixement de realitats socials difícils i el treball que fan grups eclesials. Fins al 25 d'octubre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns. (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / SI Lc 1,69-70.71-75 / Lc 12,13-21]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dimarts. [Rm 5,12-15b.17-19.20b-21 / SI 39 / Lc 12,35-38]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Dimecres. [Rm 6,12-18 / SI 123 / Lc 12,39-48]. Santa Ú-

sula, vg. i mr. Venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.

22. ■ Dijous. [Rm 6,19-23 / SI 1 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. ■ Divendres (□ a Urgell) [Rm 7,18-25a / SI 118 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis. A Urgell: Dedicació de la Catedral.

24. □ Dissabte. [Rm 8,1-11 / SI 23 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / SI 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

Diumenge XXIX de durant l'any

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturerés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.» Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▶ Lectura del libro del profeta Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso destruirlo con padecimientos. Si él ofrece su vida por el pecado, verá descendencia, prolongará sus días, y la voluntad del Señor se cumplirá gracias a él.

Después de las penas de su alma, verá la luz y quedará colmado. Por sus sufrimientos mi siervo justificará a muchos y cargará sobre sí las iniquidades de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es eficaz, / y sus obras demuestran su lealtad; / él ama la justicia y el derecho, / la tierra está llena del amor del Señor.

Pero el Señor se cuida de sus fieles, / de los que confían en su misericordia, / para librarlos de la muerte y sostenerlos en tiempos de hambre. R.

Nosotros esperamos al Señor, / él es nuestro auxilio y nuestro escudo; / Que tu amor, Señor, / venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos: puesto que tenemos un sumo sacerdote extraordinario, que ha penetrado en los cielos, Jesús, el Hijo de Dios, permanezcamos firmes en la fe que profesamos. Pues no tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, ya que fue probado en todo a semejanza nuestra, a excepción del pecado. Acerquémonos, pues, con confianza al trono de la gracia, a fin de obtener misericordia y hallar la gracia del auxilio oportuno.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, Santiago y Juan, los hijos de Zebedeo, se acercaron a Jesús y dijeron:

«Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir». Él les dijo: «¿Qué queréis que haga por vosotros?». Y ellos dijeron: «Que nos sentemos uno a tu derecha y otro a tu izquierda en tu gloria». Jesús les dijo: «¡No sabéis lo que pedís! ¿Podéis beber el cáliz que yo beberé o ser bautizados con el bautismo con que yo seré bautizado?». Ellos contestaron: «¡Podemos!». Jesús les dijo: «Beberéis el cáliz que yo beberé y seréis bautizados con el bautismo con el que yo seré bautizado, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no es cosa mía el concederlo; es para quienes ha sido reservado.»

Los otros diez, al oír esto, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús los llamó y les dijo: «Sabéis que los jefes de las naciones las tiranizan y que los grandes las oprimen con su poderío. Entre vosotros no debe ser así, sino que si alguno de vosotros quiere ser grande que sea vuestro servidor, y el que de vosotros quiera ser el primero que sea el servidor de todos; de la misma manera que el hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y a dar su vida como rescate por todos.»

COMENTARI

Mantinguem ferma la fe

Som exhortats a mantenir ferma la fe que professem, centrada en Jesucrist. Una de les dificultats més greus del cristià és confessar Déu *totpoderós* però reconeixent-lo en el *Servent triturat* que és Jesús. Massa sovint interpretem l'Omnipotència de Déu amb criteris de grandesa humana i no mirem el que Déu realment fa; Déu ens l'imaginem més que el contemplem.

Precisament per haver estat provat en tot i perquè el sofriment l'ha triturat i així ha pres damunt seu les culpes dels altres, podem nosaltres acostar-nos confiadament al tron de gràcia de qui ha compartit penes i febleses.

Coincidim amb no-creients en el fet que Déu ningú no l'ha vist mai (Jn 1,18a); però el cristià sap que el Fill únic és qui ens l'ha revelat (Jn 1,18b). Per això Crist és la imatge del Déu invisible (Col 1,15) a qui ara coneixem de debò.

L'estil compassiu de Jesús ve afavorit per la condició d'home provat en tot encara que sense pecar. En la vida sofrent del Servidor que haurà donat la vida per expiar les culpes dels altres i fer-los justos hi ha un secret amagat: Per ell el disegni salvador del Senyor arribarà a bon terme.

També avui el camí salvador és l'anunciat al 4t Cant del Servent del Senyor i fet plena realitat per Jesús, model i motiu del nostre estil de vida. El Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir fins a donar la vida per tots: aquest és el calze que ha de beure tothom qui vol seguir-lo. En Jesús el donar la vida no és un fet aïllat sinó la conseqüència final de l'estimar fins a entregar-se ell mateix (Ga 2,20). Per al seguidor de Jesús no és prou servir d'alguna manera, algunes vegades i a alguns; cal servir com Jesús.

Mn. José Luis Arín